Božje kraljestvo trpi silo

127. Božje kraljestvo

11 Nato se je odzval čarodej: »O, Gospod, kako pa se to lahko zgodi kako lahko slaboten in ničev človek stori silo Božjemu kraljestvu in si ga pritegne nase? Saj se celo sprašuje, kje je Božje kraljestvo, da bi ga lahko zgrabil in se ga polastil?«

2 Jaz sem rekel: »Saj si v kratkem času nekaj ur že marsikaj slišal in Me celo spoznal in zdaj ne veš, kaj je Božje kraljestvo in v čem je?

3 Popolno upoštevanje spoznane Božje volje je pravo Božje kraljestvo v vas! Toda spoznane Božje volje ni tako lahko upoštevati, kot si predstavljaš; kajti svetni ljudje temu zelo nasprotujejo in preganjajo tiste, ki si resnično prizadevajo pridobiti Božje kraljestvo. Zato se jih tisti, ki si želi povsem prilastiti Božje kraljestvo, ne sme bati, kajti ubijejo lahko le njegovo telo, toda duši ne morejo škodovati; človek bi se moral bati le Boga, ki lahko po svoji večno nespremenljivi ureditvi pahne v pekel tudi dušo!

4 Kdor se Boga bolj boji kakor ljudi, in čeprav ga ti preganjajo, uresničuje spoznano Božjo voljo, si s silo priteguje Božje kraljestvo; in kdor to stori ta si ga bo prav gotovo tudi prisvojil!

5 Dodati je treba še nekaj, kar sodi k pritegovanju Božjega kraljestva na silo, in sicer, da se človek v vseh posvetnih stvareh po možnosti kar se da globoko sam zanika, vsem svojim žaljivcem iz srca odpusti, do nikogar ne goji zamere ali jeze, moli za tiste, ki se pridušajo čezenj, vrača z dobrim tistim, ki mu delajo slabo, se nad nikogar ne povzdiguje, potrpežljivo prenaša skušnjave, ki prihajajo kdaj pa kdaj nadenj, in se vzdrži prenajedanja, požrešnosti, vlačugarstva in zakonolomstva. Kdor se uri v tem, ta že dela silo Božjemu kraljestvu in si ga s silo priteguje.

6 Toda kdor Boga sicer spozna, Ga nadvse ceni in ljubi in tudi svojega bližnjega kakor samega sebe, vendar ob tem ceni tudi svet in se ga boji in se ne upa odkrito postaviti za Moje ime, ker bi mu to lahko kakor koli posvetno škodovalo, ta Božjemu kraljestvu ne povzroča sile in ga na tem svetu tudi ne bo povsem pridobil in bo moral onstran prestati še marsikakšen boj, dokler se ne bo izpopolnil.

7 Kdor pa zdaj ve in verjame, da sem Jaz obljubljeni mesija, mora tudi delati to, kar učim, sem učil in bom še naprej učil, sicer Me ni vreden in mu pri izoblikovanju njegovega notranjega življenja ne bom posebno v pomoč. Jaz pa sem življenje duše po Svojem duhu v njej, in ta se imenuje ljubezen do Boga. Kdor torej Boga nadvse ljubi in zato ob vsakem trenutku izpolnjuje Njegovo voljo, ima dušo napolnjeno z

Mojim duhom, in ta je dopolnitev in večno življenje duše.

8 Če pa Me kdo pozna, a se ob tem še boji sveta in si pravi: ‚Da, zelo prepoznavam mesija in skrivoma verjamem vse, kar uči, in se tudi ravnam po tem, toda ker je svet takšen, kot je, človek pa mora z njim živeti, ne bom na zunaj pokazal nič tistega, kar notranje priznavam, da mi ne bo mogel nihče prizadejati nič slabega!', ta ni pravi izpričevalec Mojega bitja in imena, in Boga še ne ljubi resnično in povsem, zato se bo stežka v tem zemeljskem življenju prelilo vanj obilje Božjega kraljestva; kajti obilje Božjega kraljestva je prav v najvišji ljubezni do Boga in tak se ne boji sveta ali pa je plah pred svetom.

9 Kdor Me prizna pred svetom, če je to potrebno, ga bom tudi Jaz priznal pred Očetom v nebesih; kdor pa Me ne prizna tudi pred svetom, kadar je to potrebno, ga tudi Jaz ne bom priznal pred Očetom v nebesih.«

10 Takoj nato je vprašal čarodej: »Gospod, kdo pa je Tvoj oče in kje so nebesa? Mar imaš tudi Ti kot Gospod večnosti, očeta?«

11 Jaz sem odgovoril: »Večna ljubezen v Bogu je Oče in Njegova

neomejena modrost so nebesa.

12 Kdor ljubi Boga nadvse, ta priznava Boga in s tem Mene pred vsem svetom, in tudi Jaz ga priznavam v Svoji ljubezni, in v tem je resnično večno življenje človekove duše. In ker človek prav po takšni živi ljubezni do Boga doseže najvišjo modrost in jo tudi mora doseči - prav ta pa je Božje kraljestvo ali nebesa -, preide s tem človek v sebi tudi v Božje kraljestvo, in to mu potem nikoli več ne more biti odvzeto. To sem vam zdaj pojasnil; ohranite in zapišite to v svoja srca in se ravnajte po tem; tako boste imeli v sebi večno in resnično življenje! - Zdaj pa mi privoščite malo kratkega počitka in premislite o povedanem in pokazanem!«

Jakob Lorber

Janezov veliki evangelij

knjiga 7